08 נובמבר 2026

לכבוד

גב' גלי בהרב מיארה, עו"ד

היועצת המשפטית לממשלה

ג.נ;

הנדון: בקשה לפתיחה בחקירה פלילית נגד ח"כ אמיר אוחנה בחשד להפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין – אי־קיום פסק הדין בעניין בחירת מבקר המדינה

א. תמצית הפנייה

1. הנני פונה אלייך בשם מר ירון גדות, העותר בבג"ץ 14152-09-26 גדות נ' יו"ר הכנסת ואח', בבקשה להורות על פתיחה בחקירה פלילית נגד חבר הכנסת אמיר אוחנה, בגין חשד להפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, התשל"ז–1977.
2. עניינה של הפנייה בהפרה ממושכת ומכוונת של מר אוחנה, בהיותו יושב ראש הכנסת, של הצו שניתן על ידי בית המשפט העליון בפסק דינו מיום 2.7.2026 בבג"ץ 12634-06-26 רסלר נ' הכנסת ובהליכים שאוחדו עמו, בשל הימנעותו במחשבה תחילה מקידום ההצבעה החוזרת לבחירת מבקר המדינה, שעליה הורה בית המשפט בפסק הדין, זאת חרף ידיעתו על פסק הדין, סמכויותיו לקידום ביצועו, העדר כל מניעה למימוש הצו והבהרות חוזרות של היועצת המשפטית לכנסת.

פסק הדין בעניין גדות מצורף כנספח א'.

ב. קביעות פסק הדין בעניין גדות

3. בית המשפט קבע פסקה 12 לפסק הדין בעניין גדות כי: פסק הדין בעניין רסלר הורה בבירור על קביעת מועד חדש להצבעה בהקדם האפשרי; יו"ר הכנסת לא נתן הסבר מניח את הדעת להימנעותו; סמכות קביעת המועד היא סמכות חובה שחלה על יו"ר הכנסת; עולה "תמונה מדאיגה" באשר לטעמים שביסוד מחדלו; **<u>והימנעות ממושכת מקיום פסק הדין כמוה כהפרתו.</u>**
4. בית המשפט קבע, כי במחדלו פעל יו"ר הכנסת בניגוד לעמדתה הברורה של היועצת המשפטית לכנסת, כפי שהובעה לפניו מספר פעמים. משמעות הדבר מבחינה משפטית היא כי יו"ר הכנסת פעל באורח מכוון על מנת שלא לקיים את פסק דינו של בית המשפט העליון.
5. בית המשפט מתח ביקורת חסרת תקדים על התנהלותו של יו"ר הכנסת בקובעו כי המנעותו של יו"ר הכנסת מהווה פגיעה בסדרי השלטון והמשטר, שהינם הכרחיים לתפקודה השוטף של המדינה ושלא ניתן להשלים עימה.
6. העתירה נדחתה בשל המצב שנוצר בעת ההכרעה, לאחר הבחירות, ובשל הקשיים שבמתן הסעד המבוקש לכינוס הכנסת היוצאת. אין בפנייתנו ניסיון לעקוף הכרעה זו או לדרוש כעת את אותו סעד במסלול פלילי. בית המשפט עצמו הבהיר בפסקה 19 כדלקמן:

"לצד תוצאה זו, חשוב להדגיש כי אין בדחיית העתירה משום מתן אישור להתנהלותו החמורה של יו"ר הכנסת. כפי שפורט לעיל, **לא ניתן להשלים עם הפגיעה הקשה שיוצרת ההתנהלות באינטרס הציבורי בהגנה על שלטון החוק, וזאת בייחוד על ידי גורם שלטוני. לפגיעה זו מצטרפת גם פגיעה במעמדם של הכנסת ושל בית המשפט; פגיעה במועמדים שהתמודדו בסבב ההצבעה הראשון – הם המשיב 3 והמשיב 4; ומעל הכל – פגיעה בציבור**, בשל חוסר איוש מתמשך של תפקיד מבקר המדינה, לכל אורך התקופה הנדונה. בנסיבות אלה, שהובילו כאמור למיצוי העתירה ולדחייתה, אני סבורה כי יש לפסוק הוצאות לחובת יו"ר הכנסת."

ג. פסק הדין שהורה על ההצבעה החוזרת והאחריות לביצועו

7. ביום 3.6.2026 נערכו בכנסת הצבעות לבחירת מבקר המדינה, שבהן התמודדו עו"ד מיכאל ראבילו והשופט בדימוס יוסף אלרון. בעקבות עתירות נגד הליך ההצבעה, ניתן ביום 2.7.2026 פסק הדין בעניין רסלר, שבו בוטל סבב ההצבעה השני בשל פגם מהותי בחשאיות ההצבעה, ובית המשפט הורה על קיומו מחדש בהתאם לחוק־יסוד: מבקר המדינה ולחוק מבקר המדינה. עוד נקבע, כי חזקה על הכנסת שתשלים את תהליך ההצבעה בהקדם האפשרי, בכפוף להוראות הדין. כך הובהרו תוכנו ומשמעותו של פסק הדין גם בפסקאות 12–11 לפסק הדין בעתירת מרשי.

פסק הדין בעניין רסלר מצ"ב כנספח ב'.

8. סעיף 2(ב) לחוק מבקר המדינה, התשי"ח–1958 [נוסח משולב], מפקיד בידי יו"ר הכנסת את קביעת יום הבחירה, בהתאם להסדר הקבוע בו. סעיף 2(ג) מוסיף וקובע: "חל מועד הבחירה שלא בזמן אחד הכנסים של הכנסת, יכנס יושב ראש הכנסת את הכנסת לשם הבחירה". לפיכך, אף שהשלמת ההצבעה היא פעולה של הכנסת כגוף בוחר, קידום ההליך היה תלוי בהפעלת סמכויות שהדין מסר ליו"ר הכנסת. לפיכך בסמכותו ובאחריותו האישית של יו"ר הכנסת הן לפי לשון החוק והן לפי הוראת פסק הדין בעניין רסלר לדאוג לפעולות ההכנה והכינוס.

9. בפסק הדין בעניין גדות נקבע במפורש כי סמכות יו"ר הכנסת לקבוע מועד לבחירה אינה סמכות רשות, אלא סמכות שחובה עליו להפעיל בהתאם לדין ובמהירות הראויה; וכי הדבר נכון ביתר שאת לנוכח הוראות פסק הדין בעניין רסלר והותרת משרת המבקר בלתי מאוישת במשך חודשים.

ד. ההתרעות והעמדה המשפטית שהובאה לידיעת יו"ר הכנסת

10. ביום 8.7.2026, ימים ספורים לאחר מתן פסק הדין בעניין רסלר, פנתה היועצת המשפטית לכנסת, עו"ד שגית אפיק, אל מר אוחנה בכתב. במכתבה ציינה, כי יש לקבוע בהקדם האפשרי מועד לישיבת כנסת ייעודית לקיום סבב ההצבעה השני, ולהודיע עליו לחברי הכנסת מבעוד מועד. המכתב צורף כנספח מש/1 לתגובה המקדמית של הכנסת בעתירת מרשי.

11. עוד קודם לכן, במכתב מיום 15.4.2026 לחברות ולחברי הכנסת, הבהירה היועצת המשפטית לכנסת כי גם אם מועד הבחירה חל בפגרה, על יו"ר הכנסת לכנס ישיבה לשם הבחירה; וכי גם בתקופת בחירות לכנסת היוצאת מלוא הסמכויות לעניין בחירת המבקר. המכתב הועתק ליו"ר הכנסת וצורף כנספח מש/2 לתגובת הכנסת.

12. ביום 23.8.2026 פנה מרשי, באמצעות הח"מ, למר אוחנה במכתב התראה מפורט, שבו נדרש לקבוע מועד להצבעה, לכנס את הכנסת ולפרסם לוח זמנים לקיום ההליך. מכתב זה העמיד בפניו במפורש את הטענה כי הימנעותו מנוגדת לפסק הדין ולהוראות החוק.

13. ביום 9.9.2026, בעקבות הגשת העתירה, שבה עו"ד אפיק ופנתה אל מר אוחנה בכתב. היא חזרה על הדרישה לקבוע בהקדם האפשרי מועד להצבעה החוזרת והבהירה כי עמדתה נותרה בעינה. מכתב זה צורף כנספח מש/5 לתגובת הכנסת.
14. הצטברות מסמכים אלה רלוונטית לבירור מודעותו של מר אוחנה להוראה השיפוטית, לתפקידו בביצועה ולעמדה המשפטית המוסדית שנמסרה לו.

מצ"ב כנספח ג' – עתירת מר גדות.
מצ"ב כנספח ד'- תשובתה המקדמית של הכנסת בעתירת גדות.

ה. הודעת יו"ר הכנסת כי הפר את פסק הדין ביודעין

15. בתגובתו המקדמית מיום 5.10.2026 לעתירת מר גדות, אישר מר אוחנה מפורשות בסעיף 8:

> "מאז מתן פסק הדין, ונוכח עיתויו וקרבתו לבחירות הכלליות, **לא ננקטו פעולות לקידום ההצבעה החוזרת, וטרם נקבע מועד לקיומה".**

16. בפתח התגובה ובסעיפים 1, 7 ו-11 לה, קשר מר אוחנה את עמדתו לעמדת עו"ד ראבילו, שלפיה אינו מתכוון להיכנס לתפקיד בניגוד לפסק הדין. בפתח התגובה אף צוין כי "ממילא לא ניתן לחייבו לעשות כן", וכי ההחלטה שנותרה היא לקיים את הבחירה בכנסת הבאה. מכאן נהיר, שמר אוחנה לא ראה לנכון לקיים את סבב ההצבעה השני למינוי המבקר, וסובר יש לקיימו במסגרת כהונת הכנסת הנכנסת רק משום שמר ראבילו מסרב להכנס לתפקיד.
17. בתגובתו הטעים מר אוחנה כי דחיית ההצבעה לכנסת הבאה מצויה במתחם שיקול דעתו והתעלם לחלוטין בפסק הדין כמקור המחייבו. כמו כן, מר אוחנה לא ציין כי התקיימה מניעה מעשית מלקיים את ההצבעה.

ו. גילויי הדעת הפומביים של מר אוחנה בדבר סירובו לקיים את פסק דין רסלר

18. בבקשת מרשי לקביעת דיון דחוף במסגרת עתירתו הובאו תמלול והפניה לכתבתה של יערה שפירא, ששודרה בכאן רשת ב' ביום 19.8.2026. בכתבה זו שודרה הקלטה של דברי מר אוחנה במסגרת כנס פומבי ובו ציין, בין היתר:

> "יש פסק דין של בג"ץ, הכנסת תקיים בחירות חוזרות לתפקיד מבקר המדינה. יש פסק דין. **ומה התשובה לפסק דין שניתן בחוסר סמכות ובניגוד לחוק? עד כאן".**

ובהמשך:

"**הכנסת אמרה את דברה. לא יהיו עוד בחירות**".

וכן התייחס לכך שהכנסת העזה "להמרות את פיו" של בית המשפט והוסיף: "**אני שמח וגאה שהכנסת הזאת עשתה זאת**".

מי שהמרה את פי בית המשפט הוא מר אוחנה בעצמו ועל פי הודאתו המפורשת מלאת שביעות הרצון העצמית.

מצ"ב כנספח ה' - בקשת מרשי לדיון דחוף.

19. לאור המנעות מר אוחנה מלקיים את פסק הדין ולכנס את הכנסת לשם הצבעה על בחירת המבקר, ותהייה על כך מצד העיתונאי, מר מיכאל שמש, הגיב ביום 18.8.26 מר אוחנה ברשת X על העניין, כדלקמן:

20. כמו כן בראיון לעיתון "ישראל היום", שהתפרסם ביום 13.8.26 ועודכן ביום 14.8.26 ציין מר אוחנה:

> "אני גאה שיושב לפנייך יושב ראש הכנסת הראשון שאמר לבג"ץ 'עד כאן' **ושרטט קו אדום ואמר 'לא נציית לכל פסיקה'**. כאשר הם פסקו שאנחנו חייבים לקיים בחירות חוזרות המדינה בחוסר סמכות, בניגוד לחוק, **אני שמח להיות הראשון שאמר להם 'לא!'**"

העתק מהכתבה מצורף כנספח ע/2 לכתב העתירה.

21. אשר על כן, אוסף הראיות שלעיל מצביע, כי יו"ר פעל ביודעין ובמכוון שלא לקיים את פסק דינו של בית המשפט העליון בהיותו מודע לקיומו, תוכנו, משמעותו ומה יש לבצע לפיו.

ז. הפגיעה המוסדית

22. בהמשך לקביעתו של בית המשפט העליון בפסק דין גדות כי מר אוחנה יצר פגיעה בעלת חמישה מימדים, (בשלטון החוק, בכנסת, בבית המשפט, במועמדים לתפקיד המבקר ובציבור), יש לציין שלתגובתה המקדמית של הכנסת לעתירת גדות צורף גם מכתבו של היועץ המשפטי למשרד מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור, עו"ד יואל הדר, מיום 21.7.2026. המציין שסמכויות המבקר הן בעלות אופי אישי ואינן ניתנות להאצלה, וכי **העדרו של מבקר מונע הפעלת סמכויות ליבה רבות של מוסד זה,** ובהן חתימה על דוחות ופרסומים, סמכויות בתחום מימון מפלגות ומתן צווים להגנה על חושפי שחיתויות. המכתב מציין שבמצב הנוכחי **מוסד מבקר המדינה "משותק ונטול סמכויות סטטוטוריות"**, וכי "תוצאה זו אינה מתיישבת עם לשון החוק, עם תכליתו ואף לא עם עקרונות היסוד של המשפט הציבורי, המבקשים להבטיח

רציפות, יציבות ותפקוד אפקטיבי של מוסדות השלטון.״ נהיר, שאם אלו היו פני הדברים בחודש שבו ניתן מתן פסק הדין בבג״צ רסלר, הרי אלו חמורים שבעתיים כיום.

23. אין אנו טוענים שהנזק המוסדי הוא כשלעצמו יסוד נדרש בעבירה לפי סעיף 287(א). הוא רלוונטי לעניין הציבורי בחקירה ולבחינת הטענה כי ההמתנה הייתה נטולת השלכות מהותיות.

ח. החשד לפי סעיף 287(א) והסוגיות המחייבות חקירה

24. סעיף 287(א) לחוק העונשין קובע:

״המפר הוראה שניתנה כשורה מאת בית משפט או מאת פקיד או אדם הפועל בתפקיד רשמי ומוסמך לאותו ענין, דינו – מאסר שנתיים״.

25. התשתית המוצגת לעיל מורה בירור, כי מר אוחנה הפר את הוראת בית המשפט בעניין רסלר, ובעניין זה ישנה קביעה שיפוטית בפסק דין; ביצוע ההוראה שבפסק דין רסלר הוטלה על מר אוחנה באופן אישי; הוא היה ער לפסק הדין, למשמעויותיו המשפטיות ולחובות המוטלות בו עליו; הוא בחר ביודעין ובמכוון שלא לקיים את פסק הדין וזאת מתוך אקט של התרסה.

26. אין עסקינן באיחור נקודתי או על מחלוקת בתום לב בדבר יום הישיבה, או בהתרשלות, אלא בהחלטה מודעת ומוצהרת שלא לקיים את פסק הדין, בהימנעות ממושכת מנקיטת פעולות כלשהן על אף הבהרות כתובות חוזרות מצד היעוץ המשפטי לכנסת בדבר הצורך לפעול.

ט. החסינות העניינית – מדוע, לעמדתנו, אינה חלה

27. סעיף 1(א) לחוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם, התשי״א–1951, מעניק חסינות בשל הצבעה, הבעת דעה או מעשה, אם נעשו במילוי תפקידו של חבר הכנסת או למען מילוי תפקידו.

28. בפסיקה שעסקה בחסינות העניינית, ובכלל זה בג״ץ 1843/93 פנחסי נ׳ כנסת ישראל ובג״ץ 11298/03 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ׳ ועדת הכנסת, נדונה ההבחנה בין פעילות פרלמנטרית מוגנת לבין התנהגות שאינה נכללת ב״מתחם הסיכון הטבעי״ של פעילות של חבר הכנסת. ההכרעה האם פעולה או מחדל מצויים בתוך מתחם הסיכון הטיבעי הינה הכרעה המורכבת מאיזון בין שיקולים מתחרים שהראשי בהם הוא שמירה על תקינות ההליך הדמוקרטי, כך שחבר הכנסת יוכל למלא את תפקידו בלא שסכנת הליך הפלילי תוכל לפגוע בתפקיד.

29. קביעת מועדי ישיבות וניהול עבודת הכנסת מצויים בליבת תפקיד יו״ר הכנסת, וכי טענת חסינות עשויה להישען על זיקה זו. ואולם, עצם הזיקה המוסדית אינה תשובה מספקת: השאלה היא אם ההתנהגות המסוימת שנחקרת – החלטה נטענת שלא לבצע הוראה שיפוטית – משרתת את הפעילות הפרלמנטרית המוגנת, או עושה שימוש לרעה בסמכות הפרלמנטרית לסיכולה.

30. תפקידו הפרלמנטרי של חבר כנסת הוא חלק ממארג הכוחות של רשויות השלטון המרכיב את הדמוקרטיה הישראלית. אין התפקיד הפרלמנטרי יכול להכיל ניסיון להפיל את עמודי התווך של משטר זה. יו״ר הכנסת הוא ממלא תפקיד שילטוני ומינהלי. כמו כל נושא משרה אחר כאשר הוא מפעיל את סמכויותיו על פי חוק במקרה זה חוק יסוד: מבקר המדינה וחוק מבקר המדינה התשי״ח–1958 [נוסח משולב] הוא כפוף להוראות ולצווים של בית המשפט העליון כפועל יוצא של סעיף 15 לחוק יסוד: השפיטה. מקום שחבר כנסת מפר באופן מתריס הוראה

של בית המשפט על מנת להפגין את אי תלותו בבית המשפט ולהמחיש שאין מרות בית המשפט חלה עליו, הרי יש בכך כדי לערער את המבנה היסודי של שיטת המשטר הישראלית ואת העקרון הדמוקטי המוטבע בה לפיו כל רשויות השלטון מחוייבות בציות לפסקי דין של בית המשפט העליון ובוודאי רשויות מינהליות, וכזהו יו"ר הכנסת כאשר הוא מפעיל את סמכויותיו לשם יישום פרוצדורת בחירת מבקר המדינה. ערעור זה של אמות הסיפים אינו לפיכך מצוי בתוך מתחם הסיכון של הפעילות הפרלמנטרית של חבר כנסת, אחרת נמצאנו פוגעים בליבת עקרונות המשטר ומעודדים אנרכיה, וחברה שבה איש הישר בעיניו יעשה.

31. לפיכך, עמדתנו היא שהחסינות העניינית אינה חלה על ההתנהלות החשודה המתוארת.
32. בנסיבות אלה, אין די בביקורת ציבורית או בהוצאות שנפסקו בהליך המינהלי. נדרש בירור אם נחצה גם הרף הפלילי.
33. בענייננו, יש לפן הפלילי משקל רב, שכן בהעדר אכיפה פלילית, ישנו חשש שהדברים יחזרו על עצמם שוב, בין שמדובר במר אוחנה, בין שמדובר ביו"ר כנסת אחר או בכל נושא משרה ציבורית.

י. המבוקש על ידנו:

34. על כן, נבקש, בין היתר:

א. לאשר קבלת פנייתנו זו, למסור מספר פנייה ולעדכן בדבר הגורם המטפל;

ב. להורות על פתיחה בחקירה פלילית בחשד להפרת סעיף 287(א) לחוק העונשין, באמצעות היחידה המוסמכת ובכפוף לאישורים הנדרשים;

ג. ככל שלעמדתך נדרשת בדיקה מקדימה ממוקדת בטרם החלטה על חקירה, להורות על עריכתה ללא דיחוי, תוך שימור הראיות, קביעת מסגרת זמן ומבלי שתבוא במקום בירור ממשי;

ד. לבחון במפורש את סוגיית החסינות העניינית

ה. ככל שלא תיפתח חקירה, או ככל שתפתח חקירה ויוכרע בסופה שלא להעמיד לדין את מר אוחנה, נודה להחלטה מנומקת בנדון.

בכבוד רב,

אבי אי רימון, עו"ד